

Ana Vitanova-Ringačeva • Vildana Pečenković • Dragana Pavlović Ribać
Danica V. Stolić • Refide R. Šahin • Milutin B. Đuričković
Emina Škahić i Emira Ramić • Tatjana Milivojčević • Lejla Ovčina i Sanja Soče
Merima Mrdić i Razija Buharalija • Senada Užičanin • Ismet Bekrić

**SAVREMENA
BOSANSKOHERCEGOVAČKA
PROZA ZA DJECU**
Zbornik radova

SAVREMENI ESEJ

Glavni urednik

Šimo EŠIĆ

Urednica izdanja

Vildana PEČENKOVIĆ

Tehnički urednici

Jilduza i Selmir PAJAZETOVIĆ

Lektorica

Jasmina GRUHONJIĆ

Ilustracija na naslovnoj strani

Omer BERBER

ISBN 978-9926-8301-5-1

CIP zapis dostupan u COBISS sistemu

Nacionalne i univerzitetske biblioteke BiH pod

ID brojem 65161734

Izdavač

UPK - Društvo "Mali princ", Tuzla

Miroslava Krleže 11

75000 Tuzla – BiH

Tel/fax: +387 35 251 509

E-mail: maliprinc@bih.net.ba

Web: www.maliprinc.ba

Štampano u BiH – Tiraž: 300 primjeraka – Prvo izdanje, 2025.

© UPK - Društvo "Mali princ", Tuzla

Ana Vitanova-Ringačeva • Vildana Pečenković • Dragana Pavlović Ribač
Danica V. Stolić • Refide R. Šahin • Milutin B. Đuričković
Emina Škahić i Emira Ramić • Tatjana Milivojčević • Lejla Ovčina i Sanja Soče
Merima Mrdić i Razija Buharalija • Senada Užičanin • Ismet Bekrić

**SAVREMENA
BOSANSKOHERCEGOVAČKA
PROZA ZA DJECU**
Zbornik radova

Udruženje prijatelja knjige - Društvo
MALI PRINC, Tuzla

SADRŽAJ

PREDGOVOR	7
Ana Vitanova-Ringačeva	
ANIMALISTIČKI PRIKAZI U PROZNOM GOVORU ŠIME EŠIĆA	11
Vildana Pečenković	
PREGLED SAVREMENE BOSANSKOHERCEGOVAČKE PROZE ZA DJECU	24
Dragana Pavlović Ribač	
POGLED NA KNJIŽEVNO STVARALAŠTVO ZA DJECU RANKA RISOJEVIĆA	42
Danica V. Stolić	
METAFORIČNO-ALEGORIJSKI POSTUPAK, EKOLOGIČKI OKVIR I ETIČKI ASPEKT U KNJIZI <i>PUSTOLOVINE ŽIRKA NEMIRKA</i> ŠIME EŠIĆA	54
Refide R. Šahin	
PROZA ZA DJECU BAJRUZINA HAJRE PLANJCA I NJEZINA RECEPCIJA U KNJIŽEVNOJ KRITICI	75
Milutin B. Đuričković	
KRATKE PRIČE SA SLIKAMA JELENE GLIŠIĆ.	87
Emina Škahić i Emira Ramić	
UTICAJ BAJKE NA MAŠTU, KREATIVNOST, INOVACIJE I PSIHOLOŠKI RAZVOJ DJECE.	101
Tatjana Milivojević	
DEČIJI DOŽIVLJAJ FANTASTIČNE PRIČE "IGRAČKA" ADNADINA JAŠAREVIĆA.	112

Lejla Ovcina i Sanja Soče

METODIČKI PRISTUP POSLOVICAMA IZ KNJIGE

BOLJE ZNATI NEGO IMATI.....142

Merima Mrdić i Razija Buharalija

ZNAČAJ PROZNIH DJELA U ODGOJU I OBRAZOVANJU

DJECE I ANALIZA POJMA SUNCE.....164

Senada Užičanin

POZICIJA PISCA U SAVREMENOJ PROZI ZA DJECU.....178

Ismet Bekrić

O SAVREMENOJ BOSANSKOHERCEGOVAČKOJ PROZI ZA DJECU..194

ANIMALISTIČKI PRIKAZI U PROZNOM GOVORU ŠIME EŠIĆA

(na primjeru slikovnice “Cvjetko” Šime Ešića, Tuzla 2024.)

Ana Vitanova-Ringačeva

Sažetak:

Životinje imaju posebno mjesto u književnosti za djecu. Prisutnost životinja i njihove antropomorfne predstave tema je sve svjetske književnosti namijenjene djeci. Animalistički žanr ima svoju predistoriju, a životinje su od davnina bile stalni i najbliži pratioci čovjeka. Dječja književnost daje najljepše prikaze odnosa čovjeka i životinja i njihove neprestane komunikacije od davnina. Predstave o životinjama pokazale su veliku upornost, ali i elastičnost. Životinje kao likovi u književnosti za djecu nalaze se i u fantastijskim i u realističkim kodovima. Slikovnica Šime Ešića “Cvjetko” tipičan je primjer realističkog prikaza odnosa između životinja i djece. Autor, pokušavajući da Cvjetku podari ljudske osobine, predstavlja životinju sa svim njenim čulnim svijetom. Životinja je predstavljena u njenom prirodnom okruženju, selu, bez dodavanja ikakvih fantastičnih elemenata, kao što je govor, na primjer. U nauci je poznato nekoliko različitih postupaka za predstavljanje životinja u okviru književnog teksta: ekonomski, simbolički, umjetnički, sentimentalni, naučni i etički. Šimo Ešić priča o svakodnevnom događaju iz života jedne porodice koja živi na selu. Ali njegova narativna tehnika uvođenja životinje kao lika oko kojeg gravitira glavna narativna linija zapravo objedinjuje sve postupke predstavljanja životinje, u slučaju teleta Cvjetka. Tako je samo ekonomski aspekt, kupoprodaja ži-

votinje, očišćen na površini, podslojevi teksta otkrivaju sve ostale, posebno sentimentalne i etičke.

Ključne riječi: Šimo Ešić, Cvjetko, književnost za djecu, animalistika

Uvođenje životinja kao likova u djelo koje pripada žanru dječje književnosti, autori ne žele samo privući dijete kao čitatelja, već ima i mnogo dublju bit. Životinje nisu samo dio svijeta koji okružuje djecu, već imaju mnogo bitnije značenje za rast, razvoj i odgoj djece. U dječjoj književnosti lik djeteta najizravnije doživljava prirodu, pretapa se s njom i postaje njezin stanovnik zajedno s drugima, životinjama i biljkama. Najčešći junaci su domaće ili divlje životinje, upravo zato što djeca vole knjige o stanovnicima prirode. (Crnković, 1986: 174). Takva vezanost nije nimalo slučajna, ona ima svoje korijene u psihosocijalnom sloju, kao značajnom dijelu strukture ličnosti. Ovaj segment književnosti za predmet proučavanja ima animalistiku, disciplinu koja zauzima posebno mjesto u nauci.

S aspekta povijesnog nastanka, animalistika kao disciplina javlja se sedamdesetih godina XX stoljeća i svakako nije izolirana pojava, već uključuje i religiju, etiku, antropologiju, sociologiju, kulturologiju, feminizam i naravno nauka o književnosti. (Batinić, 2013: 14–15). Animalistika je doista značajna i velika tema kada se analizira unutar dječje književnosti. Životinje, kao najbliži čovjekovi prijatelji, a posebno djeca, često se opisuju antropomorfno, odnosno postaju likovi bliski

slici čovjeka. Takvim postupkom pisac ili želi tu životinju približiti čovjeku, ili je riječ o alegoriji kao posredniku. Naime, životinje se svojim ponašanjem pozivaju na ljudske osobine, razgovaraju, svađaju se, mrze i vole, dok s druge strane neki pisci ostaju unutar realističkog opisa (Hranjec, 1998: 241). Životinje su prvi "susjedi" koje je čovjek imao kada je nastanjivao svijet. Gledajući ih, promatrajući ih, shvatio je da osim što su dio hranidbenog lanca u prirodi, te iste životinje imaju svoje osobine koje su vrlo slične ljudima. Zato se u nauci ustalila teza o životinjskim likovima u basnama kao alegoriji ljudskog ponašanja. Antropomorfizam (anthropos, čovjek + morphe, forma) je pripisivanje ljudskih svojstava predmetima, pojavama, događajima i životinjama, ali ovdje mislimo na pripisivanje ljudskih svojstava životinjama. Dok se zoomorfizam shvaća kao pripisivanje životinjskih osobina ljudima (Barchot 2014: 482). Antropomorfno prikazivanje životinjskih likova jedan je od najčešćih postupaka u dječjoj književnosti, posebice kada je riječ o djelima namijenjenima mlađoj dobi.

Odnos djece prema životinjama uvijek je bio poseban. Dijete pokazuje nevjerovatnu ljubav prema životinjama, posebno kućnim ljubimcima i pripitomljenim životinjama. Taj se odnos ogleda i u igri kada dijete igračkama (plastičnim, plišanim, drvenim) pristupa s posebnom ljubavlju i pažnjom. Potiču sposobnost djece da uz pomoć mašte izmišljaju, predviđaju ili stvaraju predmete i odnose koje će primjenjivati i uspoređivati s ljudima oko sebe. Dijete se neizmjereno raduju pričama, basnama, pjesmama i slikovnicama u kojima prevladavaju životinjski likovi (Visković, 2009: 292). Takav dječji pristup svijetu životinja svakako je intuitivan i naivan te ima svoju duboku genezu. Naime, za naše primitivne pretke životinje su imale posebno značenje, posebno kada su u pitanju

religiozne predstave i drevni kultovi. Čovjek je vidio i osjetio da životinje imaju poseban status u prirodnom poretku i vjerovao je da imaju neki poseban odnos s onostranim svijetom. Vjerovanje da je duh mrtvih predaka inkarniran u određenoj životinji tvori očekivanja. Od nekih životinja se očekuje plodnost (za čovjeka, stoku i polje); neke od njih imaju važnu ulogu u magiji, proricanju i narodnoj medicini; mnoge životinje imaju svoje praznike. Prema Slobodanu B. Novokmetu, svijet čovjeka i svijet životinja isprepleteni su na različitim razinama, od empirijske, koja podrazumijeva njihovu međusobnu ovisnost (čovjek drži životinje kao izvor hrane i odjeće, za zaštitu, pomoć u radu, za društvo i zabavu), do simboličke razine koja uključuje njihovu mitologizaciju, folklorizaciju, pa i literarizaciju od strane čovjeka (basne kao kratke životne lekcije sa životinjama kao glavnim likovima, datiraju još iz vremena Ezopa, 6. st. pr. Kr.). Prema Guri, prikaze životinja i teriomorfne motive nalazimo u raznim oblicima narodne kulture (obredi, narodni obrti, likovna umjetnost), kao i u različitim žanrovima folklorne i književne tradicije (legende, bajke, anegdote, dječji folklor) (Gura 2005: 7–8). Slijedeći Crnkovićevu i Težakovu klasifikaciju (Crnković, M. Težak, D. Povijest hrvatske dječje književnosti, Znanje, 2002.), u prvu skupinu spadaju djela namijenjena djeci: slikovnice, dječja poezija, dječje priče i dječji romani, a u drugu skupinu spadaju tekstovi koji izvorno nisu pisani za djecu, već su adaptirani: basna, roman o životinjama, pustolovni roman ili pustolovni putopis, znanstvena fantastika i povijesni roman. Autori za svoje likove najčešće uzimaju životinje, koje se tradicionalno pojavljuju u tekstovima namijenjenim djeci, od basni do romana, pripovijetki, drama, pjesama. Ovdje se najčešće nalaze divlje životinje kao što su: medvjed, vuk, lisica, žirafa, te domaće životinje kao

što su pas, mače, krava, konj. Životinja koja je dio kuće (lat. domus), podvrgnuta je vlasti gospodara, kojem daje proizvode i služi mu, razmnožava se u stanju dobrovoljnog zatočeništva i rađa potomstvo koje će također biti podjarmljeno i služiti gospodaru (Visković 2009: 184). U mnogim se književnim djelima antropomorfizirane životinje tumače s aspekta animizma (Hameršak i Zimi 2015: 311), ali ne mora uvijek ista interpretacija biti primarna. Životinjski likovi u književnosti mogu se prikazati u smislu preslikavanja karakternih osobina ljudi od drevnih civilizacija do danas. Prema Crnkoviću (1986: 174) postoje četiri načina prikazivanja životinjskog svijeta: 1. Prikaz životinja dodavanjem ljudskih osobina; 2. Antropomorfni prikaz životinja gdje se antropomorfizam ne koristi za isticanje osobina životinja, već za druge različite svrhe; 3. Kombinacija umjetničkog i znanstvenog pristupa u opisivanju životinjskog svijeta; 4. Realistički pristup u opisu životinja. Djeca kao čitatelji prihvaćaju sva četiri načina prikazivanja životinja, ali to naravno najviše ovisi o njihovoj dobi. Kada je riječ o najmlađoj dobi djece koja su prvo slušatelji, a zatim čitatelji, slikovnica je najprikladnija za poticanje dječje mašte i znatiželje. Posebno slikovnice u kojima su životinje glavni likovi imaju posebno značenje za djecu, upravo zbog početne pojave osjećaja empatije, samoidentifikacije, razumijevanja i sl. Slikovnice su iznimno važne za rast i razvoj djeteta, istovremeno ispunjavajući nekoliko funkcija: informativnu, estetsku, spoznajnu, doživljajnu i zabavnu (Čačko 2000 : 15-16) i naravno, lingvistička ili govorno-jezična funkcija (Martinović i Stričević 2011 : 53). Budući da su slikovnice lektira za djecu u dobi u kojoj se njihove kognitivne sposobnosti razvijaju, naravno da je usvajanje jezika usko povezano.

Predmet ovog rada je slikovnica "Cvjetko" bosanskohercegovačkog pisca za djecu Šime Ešića¹. Riječ je o tekstu u kojem autor temi pristupa kroz prizmu dječjeg svjetonazora koji u svojoj biti nosi poruku o moralnim i etičkim vrijednostima. Ešić primjenjuje realistički pristup stvaranju književnog djela namijenjenog djeci, ne udaljavajući se od crno-bijelog prikaza likova, kao najzastupljenijeg elementa dječje književnosti. No autorov pristup pokazuje sklonost da djeci pokaže kako i odrasli griješe, ali i traže priliku da grešku isprave. Na prvi pogled potpuno naivan pristup, ali poruka koja dolazi doista je duboka. "Cvjetko" je tekst koji sučeljava dva različita svijeta, svijet odraslih i svijet djece. Naime, svijet odraslih je svijet izgrađen na temeljima materijalnog i težnje za zadovoljenjem osnovnih egzistencijalnih potreba.

Zato u slikovnici otac Ivan, iz samo njemu znanih razloga, želi prodati tele Cvjetka, a kupac je Zijad, trgovac koji je došao iz grada:

Te večeri otac nas okupi oko sinije i krijući či reče da je prodao Cvjetka.

Autor počinje pripovijedati radnju bez prethodnog uvođa, opisa ili radnji koji bi trebalo da nagovijeste glavnu temu. Time dijete-čitatelja suočava sa stvarnošću koja je surova i bolna. No, već s prvom rečenicom otvara se tema etičke strane

1 Šimo Ešić rođen je 1954. godine u Brezama kod Tuzle kao sedmo dijete u rudarskoj obitelji. Cijeli život posvetio je djeci i knjigama. Objavio je više od dvadeset knjiga za djecu, od kojih su neke zastupljene u lektiri, nagrađivane i prevedene na više svjetskih jezika. Dobitnik je svih značajnih nagrada za dječju književnost u BiH i regiji, kao i najvećeg društvenog priznanja rodnog grada Tuzle. Pet puta je bio nominiran za *Astrid Lindgren Memorial Award*, najviše svjetsko priznanje za dječju književnost. Član je bosanskohercegovačkog, njemačkog i hrvatskog društva književnika te Njemačkog internacionalnog PEN centra. Slobodni je umjetnik i živi u Tuzli i Wuppertalu (Njemačka).

postupka, jer otac je svjestan da će povrijediti djecu, ali je još svjesniji da gubitak treba učiniti manje bolnim. Takav realistički početak priče u funkciji je djetetova suočavanja sa svijetom odraslih i njegove prve prepreke na putu sazrijevanja. Dječja književnost neminovno oblikuje dječji emocionalni svijet, ponašanje, pogled na život, sebe i vlastitu ulogu u svijetu, ali i uloge drugih, posebice u oblikovanju percepcije dobra i zla i svega što ih okružuje (Pečenković; Pašić-Kodrić 2021: 291-292).

Sama priča od samog početka postavlja odnos odrasli-dijete, kao odnos nadređeni-podređeni. Dijete rano shvaća da nema isti svjetonazor kao odrasli i stoga ne može razumjeti postupke koji su na prvi pogled izrazito okrutni. Tele Cvjetko središnji je lik oko kojeg autor gradi priču. Naime, riječ je o domaćoj životinji prikazanoj sa svom svojom krotkošću, pitomošću i ljepotom koja unosi radost u dom Ivana i njegovo troje djece.

Jer, Cvjetko nije bio obično tele. On se igrao s nama, naučio nam je jesti iz ruke, volio je da ga mazimo i bio poslušan kao kuće. Kao da je razumio sve što mu se kaže. Kad je bio posebno dobre volje, nije branio čak ni da ga jašemo.

Imena su također važan element u građenju likova-životinja u djelima. Autori gotovo uvijek pribjegavaju davanju imena koja ili asociraju na samu životinju, na njezina svojstva koja prirodno posjeduje, ili je ime asocijacija na ljepšu stranu prirode i života općenito.

Sam naziv životinje je semantički puna sema koja kao znak upućuje na oznaku kao predmet s pozitivnim predznakom. No, s druge strane, prostor u kojem se radnja odvija, priroda, selo, dvorište, lipa, u potpunosti odgovara semantičkom znaku.

Neosporna je autorova vještina da stvori sinergiju okruženja sa semantičkom punoćom likova, čime je estetska strana teksta posebno naglašena. Fascinantna je opis igre između teleta Cvjetka i Vite:

Cvjetko je nekoliko koraka išao poslušno, a onda veselo počeo mahati repom i poskakivati oko Vite. Da ga umiri, Vito ga pomilova po vratu i po tjemenu, ali se to Cvjetku svidje, pa počeo blago čelom udarati u Vitinu ruku, kao da se bode s njom.

I tako korak po korak, u toj čudesnoj igri, stigoše pod krušku. Tu se Cvjetko umiri, kao da je odjednom shvatio da ga ovi ljudi nisu povelili u šetnju i svojim krupnim pametnim očima pogleda Vitu.

Empatijsko-etički model iščitavanja ove slikovnice je neizbježan. Djeca se identificiraju s domaćom životinjom koja je dio njihova odgoja. Cvjetko kao sinonim za ljepšu stranu dječjeg svijeta i sva tri odrasla lika (otac, Zijad i Vito) kao sinonim za zlo koje im treba oduzeti najveću radost. Autor sasvim realističnim postupcima pravi duboki rez između dva suprotstavljena svijeta, odnosno pravim riječima i slikama slika loše, Vitu i njegov veliki i strašni mesarski nož.

Ilustrativno, slikovnica je izvrsno uređena, s ilustracijama koje odražavaju duboke emocije likova (djece i odraslih), a čak je i sama životinja prikazana sa svom svojom intuitivnošću. Umješnost ilustratora Mladena Anđelkovića² da predoči

2 Mladen Anđelković rođen je 5. juna 1976. godine. Završio je Srednju umetničku školu "Bogdan Šuput" u Novom Sadu, a zatim studirao slikarstvo na Akademiji umetnosti u Novom Sadu u klasi prof. Jovana Rakidžića. Još kao student počeo se baviti ilustracijom i već tada shvatio da će to biti njegov životni poziv. Suradivao je sa najvećim izdavačkim

likove djece sa svom njihovom mekoćom, toplinom, tjeskobom i srećom, oca (neodlučnog, kolebljivog i uplašenog), Vitu (grub, ali ipak duboko čovječan), govori o tome da je tekst uspostavio otvoren komunikacijski odnos s ilustratorom, koji pak kroz ilustraciju komunicira s djetetom. Time ilustracija ispunjava estetsku funkciju, što je posebno značajno ako je slikovnica u rukama djeteta koje ne zna čitati. Ilustrator je tele Cvjetka predstavio sa svom onom blagošću u očima kakvu bi svako dijete željelo vidjeti i doživjeti. Iako kao lik Cvjetko nema antropomorfnih obilježja, on ilustracijom komunicira s djecom čitateljima i podiže njihov emocionalno-doživljajni mehanizam.

Djeca razumiju i prihvataju moralne pouke koje neminovno postoje u njima namijenjenim tekstovima. Najčešće su poruke jasne u ponašanju likova ili su dane kao gotove poruke u obliku moralnog odgoja. Angažirana književnost namijenjena djeci potiče osjećaj empatije, odnosno omogućava djetetu razvijanje mehanizama koji dovode do svijesti o poštivanju etičkih i moralnih normi. Naravno, ova vrsta književnosti je najizravnije odgovorna za to hoće li se djetetov misaono-emocionalni svijet pravilno oblikovati i razvijati. Inače, počeci dječje književnosti bilježe uglavnom književnost koja je strogo određena didaktičko-pedagoškim kriterijima, ne uzimajući u obzir estetsko-umjetnički moment, koji je također vrlo značajan. I danas se u kritici mogu naći stavovi da dječja književnost ima ključnu ulogu u odrastanju i obrazovanju djece, što je, za-

kućama u Srbiji i regiji kao i s mnogim značajnim spisateljskim imenima. Izlagao je na nekoliko kolektivnih izložbi kao što su: „Zlatno pero“ 2010. u Beogradu i izložba u okviru 4. Stripolisa u klubu „Zeleno zvono“ u Zrenjaninu 2013. Samostalno je izlagao na: Zmajevim dečjim igrama u galeriji „Forma“ u Novom Sadu 2014. i u Gradskoj narodnoj biblioteci „Žarko Zrenjanin“ u Zrenjaninu 2014. Nagrađen je Priznanjem na Bookill festu 2016. Živi i radi u Zrenjaninu.

pravo, obilježje koje je razlikuje od književnosti za odrasle, no takvi se stavovi, uglavnom, temelje na činjenici da je djetinjstvo razdoblje u kojem se znanja najviše uče i usvajaju kroz sve oblike društvenog djelovanja (Pečenković; Pašić-Kodrić 2021: 291-292). Naime, autori koji stvaraju dječju književnost očito znaju da se ona ne smije osloboditi estetske komponente, naprotiv. Djeca prepoznaju umjetnički dobro oblikovan tekst, osobito ako se poruka iz njega želi shvatiti posredno, bez podvlačenja moralne pouke. Ovakvi tekstovi na najbolji način razvijaju um djeteta koje bi tijekom odrastanja trebalo postati osoba sa svojim estetskim i etičkim kriterijima i osoba sposobna za kritičko mišljenje. Književnost uči dijete upoznati estetsku, umjetničku stranu svijeta, koristiti se vrijednosnim orijentirima koje će ga voditi na putu sazrijevanja.

ANIMALISTIC DEPICTIONS IN THE PROSE BY ŠIMO EŠIĆ

(on the example of the picture book „Cvjetko“ by Šime Ešić, Tuzla 2024)

Summary:

Animals have a special place in children's literature. The presence of animals and their anthropomorphic representations is the theme of all world literature intended for children. The animalistic genre has its own prehistory, and animals have been the constant and closest companions of man since ancient times. Children's literature gives the most beautiful depictions of the relationship between humans and animals and their constant communication since ancient times. Performances about animals showed great persistence, but also elasticity. Animals as characters in children's literature are found in both fantasy and realistic codes. Šimo Ešić's picture book „Cvjetko“ is a typical example of a realistic depiction of the relationship between animals and children. The author, trying to give Cvjetko human qualities, presents the animal with all its sensory world. The animal is presented in its natural environment, the village, without adding any fantastical elements, such as speech, for example. In science, several different procedures are known for representing animals within a literary text: economic, symbolic, artistic, sentimental, scientific and ethical. Šimo Ešić talks about an everyday event from the life of a family living in the countryside. But his narrative technique of introducing the animal as a character around which the main narrative line gravitates actually unites all the procedures of presenting the animal, in the case of the calf Cvjetko. Thus, only the economic aspect, the buying and selling of the animal, is cleaned on the surface, the sub-layers of the text reveal all the others, especially the sentimental and ethical ones.

Keywords: Šimo Ešić, „Cvjetko“, children's literature, animalistics

LITERATURA

Ćirilična

1. Gura, Aleksandar. 2005. *Simbolika životinja u slovenskoj narodnoj tradiciji*, Beograd: Brimo Logos Aleksandrija.

Latinična

1. Batinić, Ana, 2013. *U carstvu životinja*, Zagreb: Hrvatska sveučilišna naklada
2. Barčot, Branka. 2014. *Antropomorfizam i zoomorfizam u hrvatskim, ruskim i njemačkim zoonimskim frazemima*, Filološke studije, svezak 2, 481–496.
3. Čačko, P. *Slikovnica, njezina definicija i funkcije // U: Kakva je knjiga slikovnica: zbornik / priredila Ranka Javor*. Zagreb: Knjižnice grada Zagreba, 2000. str. 12-16.
4. Hranjec, Stjepan, 1998. *Hrvatski dječji roman*, Zagreb: Znanje
5. Pečenković Vildana; Pašić-Kodrić, Mirzana. *Etika u književnosti za djecu*. Lingua Montenegrina, godina XIV/1, br. 21, Cetinje, Fakultet za crnogorski jezik i književnost, 2021. 287-302.
6. Visković, Nikola. 2009. *Kulturna zoologija*, Zagreb: Naklada Jesenski i Turk.

Sajtografija

1. Slobodan B. Pridošlica. 2016. *Semantička analiza leksema sa značenjem životinja u savremenom srpskom jeziku* (doktorska disertacija), Beograd: Univerzitet u Beogradu, Filološki fakultet <https://dais.sanu.ac.rs/bitstream/id/25733/Disertacija4763.pdf> (Pristupljeno 10. 1. 2025.)
2. Martinović, I.; Stričević, I. 2011. *Slikovnica: prvi strukturirani čitateljski materijal namijenjen djetetu*. Libellarium, 4 (1), 39-63. <https://hrcak.srce.hr/92392> (Pristupljeno 10. 1. 2025.)

DRUŠTVO PRIJATELJA KNJIGE
MALI PRINC
TUZLA

PREPORUČUJEMO
